

Noord-Amerika 2026

Op zoek naar Helmcken Falls

Een ijsklim- en drytoolreis door de Pacific Northwest en de Rocky Mountains, mede ondersteund door de CEAT

Klimmers: Marianne van der Steen & Dennis van Hoek

Ondersteunend team: Virgile Devin & Jędrzej Jablonski

Periode: 12 februari – 13 maart 2026

Bestemming: Verenigde Staten en Canada

Totale reisafstand: circa 8.000 kilometer per auto

Marianne in Cineplex Cave

Op zoek naar Helmcken Falls	1
1. Inleiding	3
2. Het oorspronkelijke doel: Helmcken Falls	4
3. Voorbereiding en logistiek	5
4. Washington – North Bend	6
5. Negative Cave – Metamorphosis D11	7
6. Negative Crack D12+	8
7. Van Washington naar de Rocky Mountains	9
8. Utah en Colorado	10
9. Longmont en Edmonton – wedstrijden	11
10. Hyalite Canyon	12
11. Psychophobia D12	13
12. Canada – Jasper, Stanley Headwall en de Ghost	14
13. Praktische ervaringen in Canada	15
14. Helmcken Falls – de uiteindelijke beslissing	16
15. Terugreis en afsluiting	17
16. Belangrijkste sportieve resultaten	18
17. Wat hebben we geleerd?	19
18. Materiaal en voorbereiding voor een volgende expeditie	20
19. Praktische lessen voor een volgende expeditie	22
20. Kostenoverzicht	23
22. Conclusie	24

1. Inleiding

Van 12 februari tot en met 13 maart 2026 maakten Marianne van der Steen en Dennis van Hoek een intensieve klimreis door het noordwesten van de Verenigde Staten en het westen van Canada. Het oorspronkelijke en belangrijkste doel van de reis was het beklimmen van Helmcken Falls in British Columbia, Canada.

Helmcken Falls behoort tot de meest bijzondere en uitdagende objecten binnen het moderne ijsklimmen. In de winter vormt de enorme waterval een indrukwekkende ijskegel met extreem steile en overhangende klimlijnen. Een beklimming vraagt niet alleen om een hoog technisch niveau, maar ook om specifieke ijs- en weersomstandigheden, een goede voorbereiding en uitgebreide kennis van route, materiaal en beveiliging.

Net als in 2025 bleken de omstandigheden tijdens deze reis uiteindelijk niet geschikt voor een verantwoorde poging op Helmcken Falls. Dat betekende echter niet het einde van het project. Integendeel: het programma werd aangepast en groeide uit tot een veelzijdige klimexpeditie door Washington, Utah, Colorado, Montana en Alberta.

De reis combineerde drytooling, mixed climbing, ijsklimmen, wedstrijden en het verkennen van nieuwe klimgebieden. Sportieve hoogtepunten waren onder andere de beklimmingen in de Negative Cave bij North Bend, waaronder twee bijzondere First Female Ascents door Marianne, en de beklimming van Psychophobia in Hyalite Canyon.

Naast de sportieve resultaten leverde de reis veel ervaring op het gebied van voorbereiding, materiaalkeuze, logistiek, routeplanning en het omgaan met veranderende omstandigheden.

Dennis en Marianne met hun 'lifted' 4wd.

2. Het oorspronkelijke doel: Helmcken Falls

Helmcken Falls vormde de rode draad van de reis.

De omstandigheden bij Helmcken Falls zijn sterk afhankelijk van temperatuur, neerslag, wind en de hoeveelheid en kwaliteit van het gevormde ijs. Voor een poging moest daarom niet alleen worden gekeken naar de aanwezigheid van ijs, maar vooral naar de stabiliteit en veiligheid van het geheel. Het ijs moet langzaam op bouwen in een kou periode beginnend in december tot januari. Volgend door een strenge vorst in februari en maart om stabiel ijs te creëren.

Vooraf waren onder andere de volgende voorwaarden belangrijk:

- voldoende en stabiele ijsvorming;
- geschikte temperaturen;
- veilige omstandigheden onder en boven de klim;
- voldoende tijd om de route zorgvuldig voor te bereiden;
- mogelijkheden om materiaal en touwsystemen veilig te gebruiken.

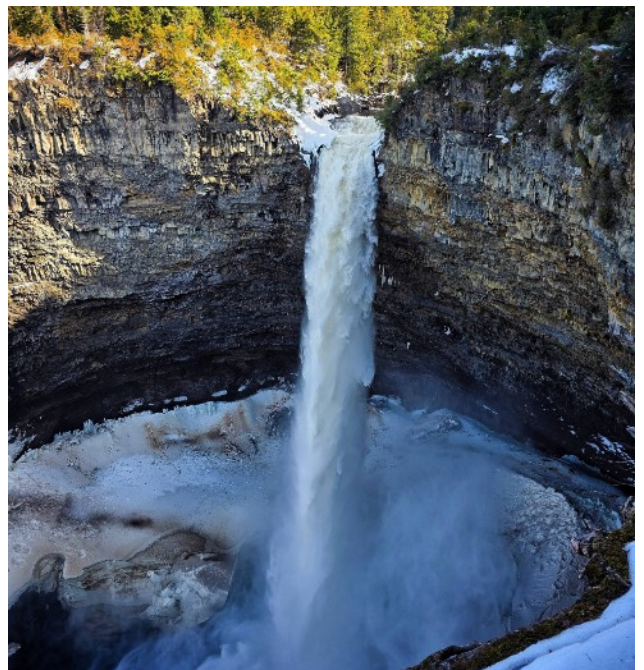
Tijdens de reis bleek dat deze omstandigheden onvoldoende betrouwbaar waren. Omdat bij een doel van dit niveau de actuele situatie uiteindelijk bepalend is, besloten we Helmcken Falls niet te beklimmen.

Hoewel het jammer was dat het hoofddoel niet kon worden uitgevoerd, was dit een bewuste beslissing binnen het expeditieproces. Een belangrijk onderdeel van het klimmen op dit niveau is immers het herkennen van omstandigheden waarin doorgaan niet verantwoord is.

Door vooraf verschillende alternatieven te onderzoeken, konden we het programma aanpassen en alsnog een zeer waardevolle en sportief intensieve reis maken.

Satus van Helmcken tijdens onze trip

Geen enkel ijs gevormd...

3. Voorbereiding en logistiek

Een project als Helmcken Falls vraagt om een brede voorbereiding. Naast fysiek en technisch niveau is ervaring nodig met steil ijs, mixed climbing en drytooling.

In de voorbereiding lag de nadruk onder andere op:

- technisch ijsklimmen tot Wi6-7;
- mixed climbing tot M10-M14;
- drytooling tot D10-D14;
- klimmen in grote overhangende wanden;
- efficiënt gebruik van ijsbijlen en stijgijsers;
- klimmen met zware winteruitrusting;
- route-inschatting en risicobeoordeling;
- omgaan met wisselende omstandigheden.

Ook de materiaalkeuze was belangrijk. De reis zou immers verschillende klimdisciplines combineren en de omstandigheden in de verschillende gebieden liepen sterk uiteen.

Om de logistiek haalbaar te maken, hadden we vooraf contact met onze vriend Jędrzej Jablonski, die in Washington woont. Via hem konden we een 4x4-truck, boorhaken, statische touwen en boormachines regelen. Dit materiaal konden we vanwege de kosten en de vliegvoorschriften rond onder andere lithiumaccu's niet eenvoudig vanuit Europa meenemen.

Het oorspronkelijke plan was om met deze materialen vanuit Washington naar Canada te rijden zodra de omstandigheden bij Helmcken Falls geschikt zouden worden. Jędrzej zou vervolgens vanuit Canada terugvliegen.

Deze lokale ondersteuning bleek uiteindelijk ook bij het alternatieve programma bijzonder waardevol.

4. Washington – North Bend

De eerste fase van de reis speelde zich af rond North Bend in Washington. De eerste dagen gebruikten we om te acclimatiseren, het materiaal af te stemmen en weer in het ritme van het winterklimmen te komen.

Een belangrijk trainingsgebied was de Forest Wall. Hier konden we verschillende drytool- en mixedtechnieken trainen en wennen aan de specifieke belasting van klimmen met ijsbijlen en stijgijsers.

Na deze eerste trainingsfase verplaatsten we ons naar de Negative Cave.

5. Negative Cave – Metamorphosis D11

De Negative Cave werd een van de belangrijkste sportieve locaties van de reis.

Een van de projecten was **Metamorphosis (D11)**, een route geopend door Jędrzej Jablonski. De route is extreem steil en vraagt om nauwkeurige bewegingen en een efficiënte combinatie van ijsbijlen en voeten.

Marianne klom de route na twee pogingen.

Daarmee was zij de **derde klimmer ooit** die Metamorphosis beklom en realiseerde zij de **First Female Ascent**.

De beklimming was een belangrijk resultaat van de reis, mede omdat de route tot dan toe slechts zeer weinig was beklommen.

Marianne in Metamorphosis

6. Negative Crack D12+

Een tweede bijzonder project in de Negative Cave was **Negative Crack (D12+)**.

Deze route heeft een heel ander karakter. Het grootste deel van de klim loopt door een groot dak en de route wordt grotendeels traditioneel beveiligd. Daardoor komen naast fysieke kracht en techniek ook het plaatsen van cams en het vertrouwen in eigen bescherming nadrukkelijk bij de beklimming kijken.

Marianne klom Negative Crack op haar tweede poging en realiseerde daarmee de **First Female Ascent**. Dennis klom de route daarna om het materiaal te cleanen.

De combinatie van een grote overhang en traditionele bescherming maakt Negative Crack bijzonder. Het klimmen in een dak vraagt een andere bewegingsstrategie dan verticaal terrein. Bovendien moeten tijdens het klimmen beschermingspunten worden geplaatst, soms zonder direct zicht op de plaatsing.

Daarmee was Negative Crack een van de meest bijzondere en technisch interessante beklimmingen van de hele reis.

7. Van Washington naar de Rocky Mountains

Na Washington trokken we verder richting de Rocky Mountains. Omdat de omstandigheden in Canada nog steeds te warm waren voor het oorspronkelijke programma, werd de reis uitgebreid met klimgebieden in Utah en Colorado.

Het voordeel van de roadtrip was dat we konden inspelen op de omstandigheden en verschillende klimdisciplines konden combineren. In totaal legden we tijdens de expeditie ongeveer **8.000 kilometer** af.

De grote afstanden maakten logistiek een belangrijk onderdeel van de reis. Materiaal, kleding, eten en kampeeruitrusting moesten voortdurend worden afgestemd op de volgende bestemming.

8. Utah en Colorado

In Utah en Colorado waren de omstandigheden eveneens relatief warm. Zowel in Ouray als in Vail bleek ijsklimmen daardoor niet mogelijk.

In Ouray was het ontbreken van ijs extra opvallend: het meer dan dertig jaar oude Ouray Ice Festival kon dit jaar voor het eerst zonder ijs niet op de gebruikelijke manier plaatsvinden.

We gebruikten de omstandigheden daarom om verschillende indoor drytoolwanden te bezoeken en kennis uit te wisselen met andere klimmers. Daarbij ging het niet alleen over training, maar ook over het delen van de sport, de bouw van klimwanden, regels en trainingsmethoden.

Deze fase van de reis was daardoor niet alleen sportief interessant, maar bood ook de mogelijkheid om nieuwe ideeën op te doen voor toekomstige trainingen en projecten.

Warm weer aan de westkust

Met eigenaar Dustin in zijn drytool gym 'The Scratchpad' in Utah

9. Longmont en Edmonton – wedstrijden

Tijdens de reis bezochten en namen we deel aan internationale wedstrijden in Longmont en Edmonton.

Wedstrijden vormen een interessante aanvulling op het buitenklimmen. De omstandigheden zijn volledig anders: in plaats van een vooraf gekozen route en eigen strategie moet een klimmer binnen korte tijd reageren op onbekende bewegingen en een vast wedstrijdformat.

De wedstrijden boden daarnaast de mogelijkheid om internationale klimmers te ontmoeten, nieuwe technieken te observeren en ervaringen uit te wisselen over training, materiaal en wedstrijd klimmen.

Dennis tijdens de finales in Longmont

Marianne wint de Worldcup

10. Hyalite Canyon

Vanuit Colorado trokken we verder richting Montana en Hyalite Canyon.

Hyalite is internationaal bekend vanwege de grote hoeveelheid ijsklim- en mixed routes. Onze vriend Kevin Lindlau woont vlak bij Hyalite en kent het gebied als local goed. Hij nam ons mee naar verschillende mooie delen van de canyon en liet ons een aantal van de belangrijkste routes en plekken zien.

Hier konden we de ervaringen uit de Negative Cave combineren met langere mixed- en ijsklimroutes.

De omstandigheden waren een goede test voor het verdere verloop van de reis: langere klimdagen, kou, steil terrein en verschillende vormen van beveiliging kwamen hier samen.

Kevin laat zijn projecten zien

11. Psychophobia D12

Een van de zwaarste sportieve doelen in Hyalite was **Psychophobia (D12)**.

De route combineert technisch mixed climbing met zeer steile passages. De ervaring die we eerder in de Negative Cave hadden opgedaan, bleek hierbij goed bruikbaar.

Vooraf het efficiënt bewegen met ijsbijlen en het zoeken naar goede rustposities waren belangrijk om de route te kunnen klimmen.

Marianne realiseerde hiermee de **tweede beklimming ooit en de First Female Ascent** van Psychophobia.

De route vormde daarmee niet alleen een belangrijk sportief resultaat, maar ook een waardevolle voorbereiding op toekomstige grote mixed- en ijsklimprojecten.

Marianne in Psychophobia FFA.

12. Canada – Jasper, Stanley Headwall en de Ghost

Na Hyalite staken we de grens met Canada over en trokken Alberta in.

De eerste route in Canada was een klassieker van Jeff Lowe: **Curtain Calling (WI6)** in Jasper.

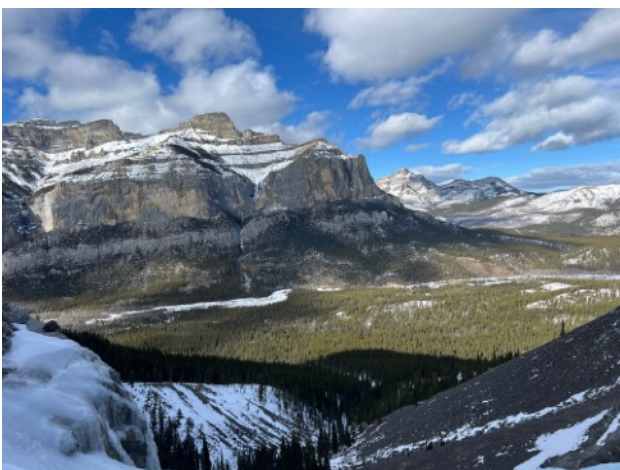
Vanuit Jasper reisden we verder naar de Stanley Headwall. Daar deden we twee pogingen om te klimmen. De route **Suffer Machine** was beide keren bezet, waardoor we uitweken naar **Nightmare on Wolf Street (WI6 M7)**, die we samen met Virgile Devin klommen.

Door omslaand weer bleven we de dagen daarna in lager terrein. In het lawineveilige gebied Cineplex konden we verder klimmen. Hier stond onder andere **Steel Koan (M13+)** op het programma, maar de route bleek voorzien van een vast touw dat op de haken gefixeerd was. Daarom kozen we voor **Musashi (M12)**.

Marianne klom Musashi onsight en herhaalde daarmee de haar First Female Ascent van 2013.

Marianne in de 2e pitch van Curtain Calling

Overzicht vanuit een waterval over Ghost Valley

13. Praktische ervaringen in Canada

De Canadese klimgebieden brachten naast mooie routes ook belangrijke praktische lessen met zich mee.

Lange touwlengtes zijn in Noord-Amerika heel gebruikelijk. Een dubbel 70 of 80 meter touw is in veel gebieden geen overbodige luxe. Ook bij abseilen moet rekening worden gehouden met grote afstanden.

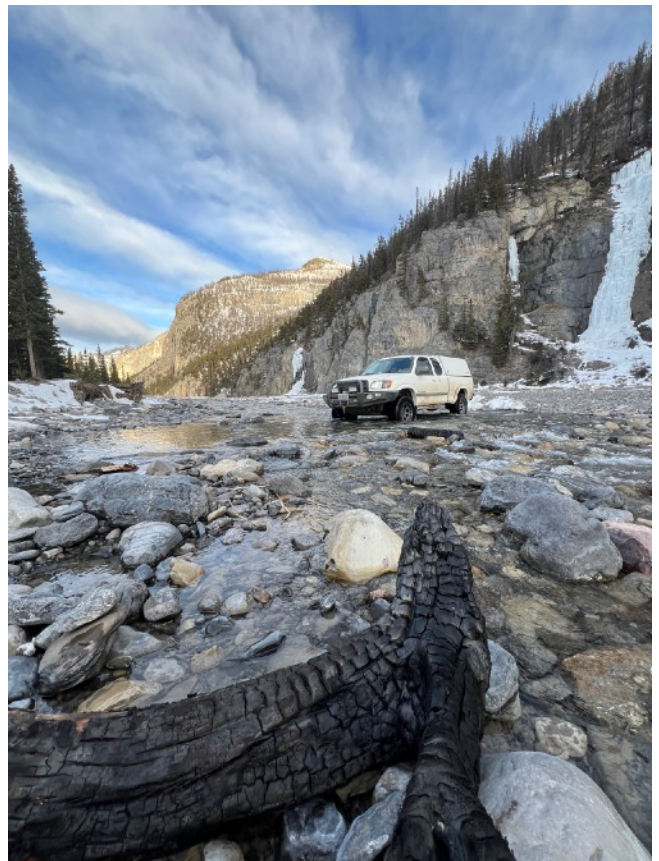
Op de Stanley Headwall zijn abseils van 70 meter gebruikelijk. Voor toekomstige reizen naar vergelijkbare gebieden nemen we daarom standaard langere touwen mee of kiezen we voor een geschikte combinatie van enkeltouw en tag line.

Ook het lawinegevaar verdient bijzondere aandacht. Dit speelt niet alleen in de klimgebieden en tijdens approaches, maar ook op toegangswegen. Wegen kunnen bij slechte omstandigheden zelfs volledig worden afgesloten.

Voor toekomstige reizen is het daarom belangrijk om vooraf actuele lawine-informatie te controleren en passende veiligheids- en communicatieapparatuur mee te nemen. Een Spot, satelliettelefoon of een geschikte telefoon met satellietcommunicatie kan in afgelegen gebieden een belangrijke aanvulling zijn.

Voor Ghost valley is een verhoogde 4x4 en ruime offroad ervaring een must.

Doorwadingen van ijzige rivieren, je moet goed kunnen lezen waar je veilig kan rijden.

14. Helmcken Falls – de uiteindelijke beslissing

Gedurende de hele reis bleef Helmcken Falls het oorspronkelijke doel.

Toen de omstandigheden opnieuw werden beoordeeld, bleek dat de kwaliteit en stabiliteit van het ijs onvoldoende waren om een veilige poging te rechtvaardigen.

We besloten daarom definitief af te zien van een beklimming.

Dat was uiteraard teleurstellend, maar tegelijkertijd een belangrijk onderdeel van de expeditie. Bij extreem ijsklimmen kunnen omstandigheden snel veranderen en mag het vooraf bepaalde doel nooit belangrijker worden dan de actuele veiligheidssituatie.

De reis heeft bovendien veel informatie opgeleverd die bruikbaar is voor een toekomstige poging. We hebben meer ervaring opgedaan met steil mixed terrein, materiaal, logistiek en het beoordelen van omstandigheden.

Voor een eventueel vervolg in 2027 zien we Helmcken Falls daarom liever als een **secundair doel**, naast een nieuw hoofddoel dat beter aansluit bij de opgedane kennis en ervaring.

Een dagje uitwisseling; Marianne nam Eimir mee op haar eerste echte ijsklim, Dennis en Virgile klommen samen met Worldcup routebouwer Min in Ghost Valley.

15. Terugreis en afsluiting

Na het verblijf in Canada begon de terugreis richting de Verenigde Staten.

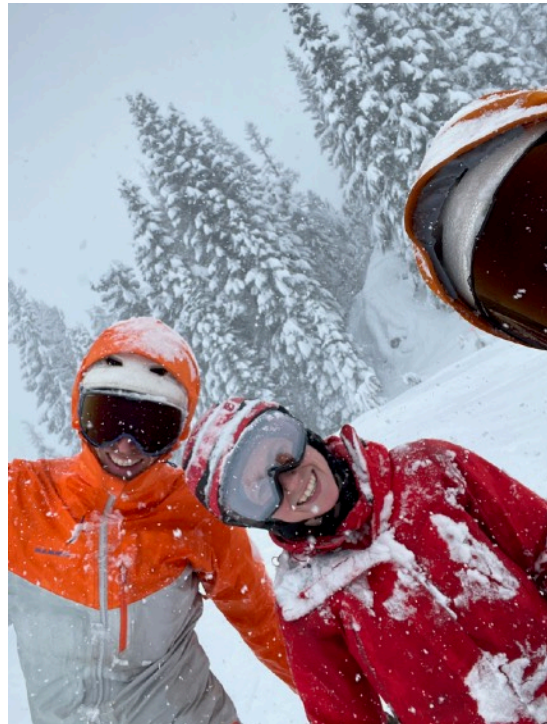
Onderweg bezochten we verschillende klimmers en wonnen we informatie in over een mogelijk nieuw project voor 2027.

Voor de uiteindelijke terugreis naar huis brachten we nog een dag door in **The Tunnel**, een drytooltunnel op een geheime locatie in de omgeving van North Bend, Washington.

Daarmee sloten we de reis af waar deze ook was begonnen: met drytooling en het uitwisselen van ervaringen met lokale klimmers.

Onderweg terug in Washington
Basalt pilaren geklommen

Opeens was er sneeuw, zo veel dat
de stroom meerdere dagen uitviel.
Maar we konden wel skiën.

16. Belangrijkste sportieve resultaten

De belangrijkste sportieve resultaten van de expeditie waren:

Negative Cave – Washington

Metamorphosis – D11

- derde beklimming ooit;
- First Female Ascent door Marianne van der Steen.

Negative Crack – D12+

- tweede beklimming ooit;
- First Female Ascent door Marianne van der Steen;
- grotendeels traditionele drytoolroute door een groot dak.

Hyalite Canyon – Montana

Psychophobia – D12

- tweede beklimming ooit;
- First Female Ascent door Marianne van der Steen.

Alberta – Canada

Curtain Calling – WI6

Musashi – M12

- onsight;
- First Female Ascent door Marianne van der Steen.

Nightmare on Wolf Street – WI6 M7

De reis leverde daarmee een brede combinatie op van drytooling, mixed climbing en ijsklimmen, verspreid over verschillende klimgebieden en omstandigheden.

17. Wat hebben we geleerd?

De belangrijkste opbrengst van de reis zit niet alleen in de behaalde klimresultaten. De expeditie leverde ook veel praktische en technische ervaring op.

Flexibiliteit

Het weer en de omstandigheden bepaalden meerdere keren het programma. Door alternatieve gebieden achter de hand te hebben, konden we steeds opnieuw keuzes maken zonder de sportieve doelstellingen van de reis volledig los te laten.

Deze aanpak bleek essentieel en nemen we mee naar toekomstige expedities.

Materiaal

Het combineren van drytooling, mixed climbing en ijsklimmen maakte duidelijk hoeveel verschillende uitrusting nodig is.

Vooraf lokaal beschikbaar materiaal is erg waardevol. Een deel van het materiaal ligt inmiddels opgeslagen in Washington en kan bij een volgende reis opnieuw worden gebruikt.

Voor Noord-Amerikaanse klimgebieden nemen we bovendien standaard langere touwen mee. Dubbele 70 of 80 meter touwen zijn in veel gebieden bijzonder praktisch.

Ook bleek dat twaalf ijsschroeven voor sommige lange Noord-Amerikaanse routes aan de krappe kant kunnen zijn.

Klimtechniek

De combinatie van verschillende klimdisciplines heeft onze technische vaardigheden verder ontwikkeld. Met name het klimmen in extreem steil terrein leverde veel ervaring op die direct toepasbaar is op toekomstige mixed- en ijsklimdoelen.

Mentale aspecten

Bij zware routes is fysieke voorbereiding slechts één onderdeel. Ook tijdens lange en intensieve klimdagen moeten goede beslissingen worden genomen.

Het vermogen om een poging af te breken wanneer de omstandigheden onvoldoende zijn, is daarom een essentieel onderdeel van verantwoord klimmen.

18. Materiaal en voorbereiding voor een volgende expeditie

Voor een volgende Noord-Amerikaanse expeditie is een goede materiaalplanning essentieel.

De uitrusting moet geschikt zijn voor:

- klassiek ijsklimmen;
- steil ijs;
- mixed climbing;
- drytooling;
- traditionele bescherming;
- koude en wisselende omstandigheden;
- lange approaches en klimdagen.

Persoonlijke uitrusting

- klimgordel;
- helm;
- stijgijsers;
- ijsbijlen;
- klimschoenen;
- kledinglagen;
- handschoenen.

Touw- en beveiligingsmateriaal

- dubbele touwen van 70 of 80 meter;
- voldoende ijsschroeven;
- nuts en friends;
- karabiners;
- setjes;
- zekeringsmateriaal;
- prusiktouw;

- reddingsmateriaal.

Expeditie- en veiligheidsuitrusting

- lawinepieper;
- schep;
- sonde;
- wandelstokken;
- navigatie;
- GPS/satellietcommunicatie;
- EHBO;
- reserveonderdelen;
- onderhoudsmateriaal.

19. Praktische lessen voor een volgende expeditie

Op basis van deze reis zijn een aantal duidelijke aandachtspunten naar voren gekomen:

1. Plan meerdere klimgebieden.

Wanneer een expeditie afhankelijk is van ijscondities, is het verstandig om vooraf meerdere alternatieven te onderzoeken.

2. Houd het programma flexibel.

Een vast dagschema werkt minder goed wanneer het weer en de omstandigheden bepalend zijn.

3. Combineer training en doelroutes.

Door verschillende gebieden en klimstijlen te combineren, kan materiaal en aanpak onderweg worden bijgesteld.

4. Neem de logistiek serieus.

Grote afstanden, lange approaches en veel materiaal maken transport en planning een belangrijk onderdeel van de expeditie.

5. Zorg voor voldoende communicatie- en veiligheidsmiddelen.

In afgelegen Canadese gebieden kunnen bereikbaarheid en hulpverlening beperkt zijn.

6. Laat de omstandigheden leidend zijn.

Een vooraf bepaald doel mag nooit belangrijker worden dan de actuele veiligheidssituatie.

20. Kostenoverzicht

Onderdeel	Kosten
Vliegtickets	€ 1.600
Huurauto / transport	€ 0
Brandstof	€ 1.500
Accommodaties	€ 900
Kampeersplaatsen	€ 0
Klim-/wedstrijdkosten	€ 200
Park-/permitkosten	€ 200
Eten en drinken	€ 1.100
Reis- en klimverzekering	€ 100
Materiaal / verbruiksmateriaal	€ 100
Overige kosten	€ 100
Totaal	€ 5.800

22. Conclusie

De Noord-Amerika-expeditie van 2026 was opgezet met één duidelijk hoofddoel: het beklimmen van Helmcken Falls.

Hoewel de omstandigheden uiteindelijk geen veilige poging toelieten, heeft de reis veel meer opgeleverd dan alleen de beoordeling van één klimdoel.

Door het programma flexibel aan te passen, konden we verschillende internationale klimgebieden bezoeken en ervaring opdoen in drytooling, mixed climbing en ijsklimmen. Daarbij werden meerdere bijzondere sportieve resultaten behaald.

De beklimmingen van **Metamorphosis D11** en **Negative Crack D12+** in de Negative Cave waren belangrijke hoogtepunten. Beide routes leverden Marianne een First Female Ascent op. Ook **Psychophobia D12** in Hyalite Canyon en **Musashi M12** in Alberta leverden bijzondere sportieve resultaten op.

Minstens zo waardevol was de ervaring die werd opgedaan met logistiek, materiaal, lange klimdagen, routeplanning en het omgaan met veranderende omstandigheden. De reis bevestigde dat een succesvolle expeditie niet alleen wordt bepaald door het behalen van het oorspronkelijke doel, maar ook door de keuzes die onderweg worden gemaakt.

Het besluit om Helmcken Falls niet te beklimmen was daarom een bewuste en noodzakelijke keuze. De opgedane ervaring vormt een waardevolle basis voor toekomstige projecten. Voor 2027 willen we daarom een nieuw hoofddoel onderzoeken en Helmcken Falls eventueel als secundair doel behouden.

Met dank aan de **CEAT-commissie** voor de ondersteuning van deze klimexpeditie.